

между си и то обикновено съ цѣль за грабежъ, но нѣкои, като не се задоволявали само съ грабежъ, засѣдвали въ чуждата земя и заробвали или прикрѣпвали къмъ земята побѣденитѣ. Поради това въ Родопитѣ и въ нѣкои други мѣста се образували два класа: войници и крѣпостни. Междусобнитѣ войни и постояннитѣ грабежи давали доста роби, които тракитѣ продавали на крайморскитѣ пазари като стока. Нуждитѣ на живота прѣдизвикали постепенно развиването и на промишленостъ у тракитѣ. Особно развитие получило рударството. Тракитѣ обработвали злато, сребро, мѣдъ и желѣзо. Най-добритѣ рудари и ковачи били беситѣ. Изработванитѣ отъ тѣхъ мечове и сѣкири се славѣли въ старо врѣме подъ името „тракийски оржия“.

Като дошли въ Балканския полуостровъ, тракитѣ усвоили отчасти религията на пелазгитѣ, която развили и разнообразили. Ония отъ тѣхъ, които били по-близко до Бѣломорскитѣ брѣгове и се намирали въ по-голѣмо съприкосновение съ елинитѣ, повлияли се отъ тѣхъ, но и тѣ отъ своя страна имъ прѣдали много отъ своитѣ вѣрвания.

Тракитѣ вѣрвали въ безсмъртието на душата и си прѣдставлявали смъртта като прѣходъ въ другъ животъ. Въобще тѣ вѣрвали, че не прѣставатъ да съществуватъ, затова и самоубийството било много развито у тѣхъ. Религията на тракитѣ, както на всички стари арийци, се състояла въ покланяне на природнитѣ сили, които считали за божества, и на заслужилитѣ покойници, които считали за герои и ги боготворѣли. Тѣ обожавали земята, растителната енергия, небето, слънцето, мѣсеца, грѣмотевицата, зимата, огъня, любовта и др.,—обожавали сжщо и много духове, които населявали планинитѣ, горитѣ и водитѣ. Тракийскитѣ божества ни сж извѣстни повече съ гръцки имена. Най-старото имъ божество била Бендида, вѣрването въ която усвоили отъ пелазгитѣ. Тя била отначало богиня—майка, която хранѣла хората, животнитѣ и растенията и на която се подчинявала цѣлокупната природа. Въ нейна честь принасяли въ жертва свиня, а женитѣ ѝ принасяли тайни жертви, увити въ слама. По-послѣ почнали да